

חלקי בקהילתי

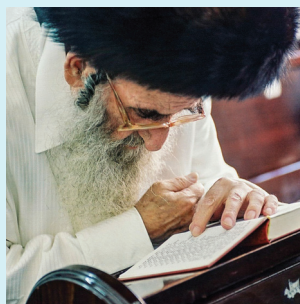
גליון 242

יהי חלקי עמהם

הרה"ג ברוך צבי גרינבוים שליט"א | ראש ישיבת דרך ה' - חלקי בקהילתי

אלול - יליבי אומר לי

פעמים רבות אנו חושבים, די בצדק: לו רק היו לנו היום נביאים שמדברים בשם ה', יכולנו לדעת בבירור את רצון ה' - בכל מיני צמתים של חיינו. אכן, הנביאים בשעתם נשלחו מאת ה' להודיע את דבר האלוקים, ומאז שפסקה נבואה מעמנו - דברו של ה' אינו נשמע בבירור. נותרנו נבוכים בימים של גלות, בלי לדעת את פשר המאורעות סביבנו, ומה עלינו לעשות בכל מיני מצבים בחיים. אך למרות שאין לנו נביאים, לא יעלה על הדעת שקול ה' נעלם מחיינו לגמרי - בלי יכולת 'לשמוע' בצורה כלשהיא את דבר ה', שהרי כבר הובטח לנו 'כי לא יטוש ה' את עמו'.

ליבי אומר לי
אילוסטרציה: ברוך יערי
(נשמת ירושלים)

את הסוד על המקום ממנו בוקע קול ה' - אם כי בצורה סמויה ושקטה יותר מאשר בתקופת הנביאים - מגלה לנו דוד המלך במזמור 'לדוד ה' אורי וישעי' הנאמר בתקופת 'אלול', באומרו דבר מדהים: "לך אומר ליבי בקשו פני, את פניך ה' אבקש, אל תסתר פניך ממני..."

מה פירושו של פסוק זה?

בפסוק זה מגלה דוד שהמקום ממנו יכול להתגלות לנו דבר ה', הוא המקום הכי קרוב אלינו - הלב שלנו בעצמו. במילות הפסוק הללו מתאר מלכנו דוד את המתרחש בתוך ליבו, כשהוא שומע קול פנימי הבוקע ממעמקי הלב וקורא לו "בקשו פני" - דהיינו, תחפש את קרבתו של ה'. הקול הזה - כך מזהה דוד - לא מגיע משום מקום והוא איננו קול דמיוני. הוא קול אמיתי שנשלח מה' ישר אל תוך הלב, ומייצר שם געגועים ורצון להתקרב אליו, ואכן דוד נענה לקריאה ומצהיר: 'את פניך ה' אבקש'!

ממשיך דוד המלך ואומר: לכן רבש"ע, בגלל שהצלחתי לשמוע את הקול שלך הנשלח אלי אל תוך ליבי, ואני

”

המצפן שינווט את המסע השנתי שלנו אל קרבת אלוקים - אינו רחוק ועלום. הוא קיים בקול שקט אך יציב, בתוך לבנו

מרעשים, יכול להישמע מהלב קול ה' שמדבר ומדריך ומכוון, מרגיע ונותן דרכים חדשות ותקווה.

לב של חכם

התורה מצווה אותנו בפרשה: "צדק צדק תרדוף, למען תחיה" (דברים ט"ז, כ').

את פשר כפילות המילים 'צדק' הסבירו חז"ל (סנהדרין ל"ב): "צדק אחד לדין - וצדק אחד לפשרה", ואנחנו שואלים: ממה נפשך, אם הדין המוחלט הוא הצדק, כיצד תוכל הפשרה גם היא להיות צודקת? אולי מכאן ראייה לפתגם המקובל בפי העולם: 'ככביש תהיה חכם, אל תהיה צודק'.

יש צדק ויש חכמה. אכן, הדין החתוך הוא צודק. אך הפשרה היא 'הצדק הצודק המושלם' - כששני הצדדים מתפשרים ומתפייסים. זהו סוד ההצלחה בין אדם לחברו, בין איש לאשתו, אב ובנו, רב ותלמידו. כדאי לרדוף אחרי הצדק המושלם להיות חכם ולהתפשר - ולא רק להיות צודק. מדוע? אומרת התורה "למען תחיה"! רק בפשרות שונותות מקום לכולם, אפשר לחיות רגוע יותר...

'אלול' הוא זמן מסוגל לפשרות. באלול הלב כאמור מסוגל להיות נקי יותר, וקול ה' יכול להישמע ממנו בבירור, קול ה' שקורא לנו להתפשר ו... לחיות.

אלול שלי

חלקי בעבודתי

עמוד 3

החברה מהמשרד

כוכבי שחר

עמוד 4

נתיבות ושבטים

יזמי חלקי כותבים

עמוד 4

אלול של חלקי

בתוך קהל ועדה

עמוד 5

מעשה בתפילה

קוראים כותבים

עמוד 6

לצלול לאלול

שמח בחלקי

עמוד 7

חלקי

chelki.co.il

מקח טעות

עם בוא ימי הרחמים והסליחות, נעסוק מעט בדיני מקח טעות – למען נחדל מעושק

המקח, ויכול עדיין לקבל בחזרה את כספו אפילו שהשתמש בחפץ. ולכן אדם שקנה זוג נעליים, ואחרי שהתחיל להשתמש בהם גילה שאחת הנעליים היא במידה לא נכונה, יכול לבטל את המקח גם אם המשיך ללכת עם הנעליים עד שהגיע לחנות, משום שאין אפשרות להפסיק להשתמש עם הנעליים בזמן גילוי הפגם.

שאלה: גבאי הזמין 20 כרכים של חומש בראשית עבור בית הכנסת השכונתי. לאחר שהחתים את החומשים בחותמת בית הכנסת התברר שהמוכר שלח בטעות 2 כרכים של חומש שמות. הגבאי רוצה להחליף את החומשים שלא הוזמנו בחומשים חדשים, אולם המוכר טוען לו שאין לו מה לעשות עם החומשים שהוחזרו לו כבר. עם מי הדין?

תשובה: לוקח שקלל את החפץ הנקנה קודם שהתברר שיש בו מום, אם הקלקול נובע מחמת דבר שרגילים לעשות עם חפץ זה, יכול להחזיר את החפץ המקולקל והמוכר חייב להחזיר את דמי המקח. אם הקונה קלקל את החפץ באופן שלא רגילים לעשות בחפץ הנקנה, לא חייב המוכר להחזיר לו את דמי המקח.

ולכן בנידון השאלה שהבאנו, יהיה חייב המוכר להחליף את החומשים על אף שהמקח המוטעה התקלקל, משום שהחתמת ספרים בבית כנסת הוא דבר שרגילים לעשות. כעין זה יש להורות במי שהזמין בד מסויים לצורך תפירת וילונות, ואחרי שגזר את הבד התברר שהמוכר שלח לו בד מאיכות שונה לגמרי ממה שהזמין, שיכול הקונה להחזיר למוכר את הבד הגזר ולקבל בחזרה את כספו.

האם יכול הוא לתבוע את המוכר להחליף את הספר, או שמא יש 'חוק' ההתיישנות' על מקח פגום?

תשובה: אין 'חוק' התיישנות' על מקח טעות, וגם אם המום התברר אחרי תקופה ארוכה, חייב המוכר להחזיר את דמי המקח או להחליף לחפץ שאינו פגום.

שאלה: אדם רכש סלון חדש, וכשהגיע ההזמנה גילה שצבע הספות שונה מהותית מהצבע שהוזמן. הוא רוצה כמובן לבטל את המקח ולהחזיר את הספות לחנות. האם מותר לו בינתיים להשתמש בספות?

תשובה: אדם שגילה מום במקח אסור לו להשתמש בחפץ עד ההחזרה, ואם השתמש בחפץ אחרי שגילה את המום, גילה בדעתו ע"י שימוש זה שרוצה בקיום המקח, ומאבד בזה את זכותו לביטול המקח.

אולם באופן שהקונה הוכרח להשתמש בחפץ אחרי גילוי המום, אין בשימוש זה גילוי דעת שמוותר על זכותו לבטל את

שאלה: אשה רכשה פאה חדשה מיצרנית פאות מפורסמת תמורת סכום נכבד. עם זאת, את עיצוב הפאה החליטה לעשות אצל פאנית אחרת שהתייחדה בעיצובי פאות. האישה שילמה עבור עיצוב זה 1500 ₪. אבל אחרי חודש התברר שהשיער בו השתמשו לעשיית הפאה היה ברמה ירודה. היצרנית נטלה אחריות מלאה על הפאה הפגומה והחליפה אותה בפאה חדשה. יוצא כעת שהלקוחה צריכה לשלם לפאנית פעם נוספת על עיצוב הפאה החדשה. האם היצרנית צריכה לפצות את הלקוחה עבור העיצוב הכפול?

תשובה: היצרנית פטורה מלשלם על ההוצאות המיותרות שנגרמו לקונה בעקבות קניית הפאה הפגומה, משום שנוק זה נחשב רק כ'גרמא'. והגם שמזיק בגרמא חייב בדיני שמים, כאן שהנוק נעשה שלא בכוונה אין חיוב לשלם אפילו בדיני שמים, משום שעל נזקי 'גרמא' שנעשו בשוגג או באונס פטורים לגמרי, ומשמים הפסידו לקונה את דמי ההוצאות המיותרות.

הלכה זו נוגעת במעשים שבכל יום שבהם אדם משקיע כספים בחפץ שרכש, ולאחר מכן מתברר שהחפץ פגום, וכגון, אדם שרכש ספר קודש ומסר אותו לכריכה ובסופו של דבר התברר שהספר פגום, שעל פי הדין מוכר הספרים לא חייב לשלם לקונה עבור הכריכה שהתבררה כחסרת תועלת.

שאלה: 15 שנה אחרי נישואיו הוציא ראובן לראשונה את הכרך של מסכת זבחים-מנחות מהש"ס שקיבל לחתונתו, וגילה שהספר פגום.

אלול שלי

'אלול' בפתח, ואני בעבודה... נזכר בשנים קודמות בהן הייתי מיושבי בית המדרש, מתכוון לימי הדין. ואז אני נזכר בשנה שעברה, ובאלול הראשון לאחר יציאתי לעולם העבודה, איך הגעתי לא מוכן לימי הדין. ה'אלול' שלי מתחיל להיראות כמו כל חודשי השנה, ואני רועד מ'אלול' כזה...

תשובה:

'רועד מאלול', כבר נשמע טוב. מספרים על אנשים מדורות קודמים שרק שמעו את המילה "אלול" ורעדו...

התחושה שלך מובנת, הרצון להיות מוכן לימי הדין הוא מובן, נכון ופשוט. הקדמונים גילו לנו שחודש "אלול" הוא כולו הכנה לימי הדין, ומי שמרגיש קושי להתכונן בו לימי הדין, מרגיש מנותק מעט מאווירת הקדושה, ובצדק. חשוב לשים לב, חלק מהבעיה שלנו זה שאנחנו מתנהלים במחזוריות. היה לנו "אלול" אחד לפחות מאד מרגש, איפה שהוא בתחילת ימי הבחירות. התרגשנו, והגענו מלאי כיסופין לימי הדין. בשנים לאחר מכן זה נעצר. למה? יש כאלו שההרגל עצר אותם. יש כאלו שבמשך הזמן שמו לב ש"אלול" לא מכין אותם כל כך טוב, להיפך הוא גורם להם לסוג של חרדה, שמביאה אותם לרצות לסיים כבר עם הימים הללו. ויש כאלו שהיציאה לעבודה גרמה לכך ש"אלול" כבר לא מכין אותם לימי הדין.

האמת היא שגם לפני השינוי, "אלול" לא הכין אותם כראוי... אלא שאז הם לא שמו לב לכך. הם דמיינו שהם מוכנים, וכעת הם אפילו לא יכולים לדמיין, כי הם

עלינו לחפש את ה'אלול' שתואם את גילנו ומצבנו הנוכחי, במקום להתרפק על העבר

שקועים בעיסוק של חולין, שאינו נותן אפשרות כזו. כל מה שנשאר לאלול שאינם יכולים לקיים את אותו "אלול" קדוש ומלא כיסופין, הוא לנסות לשחזר את אותו "אלול" היסטורי, שלא בהצלחה, להישאר בתום ימי הדין שבזרים מחוסר היכולת לשחזר אותו. וממילא לחוש בלתי מרומומים אף יותר ממה שהם באמת. אם אתה כותב שבימי ה"אלול" אתה נמצא בעבודה, כפי הנראה אין לך את היכולת לעזוב בימים אלו את העבודה ולחזור לבית המדרש. אז בא נחשוב ביחד, האם נחרץ גורלך לא להיות מוכן? או שמא יש אפשרות כזו, אם כי בדרך שונה, מהדרך בה היית מתכוון בעבר.

האמת שזו הצעה שהייתי מציע לכל אחד, [ולא רק למי שהתרחש אצלו שינוי של יציאה לעולם העבודה]. לנסות לא להיות מחזורי. אצל כולם חלים שינויים בחיים, כולם תופסים באופן בוגר יותר את החיים ומשמעותם. גם היהדות שלנו צריכה להתבגר איתנו. עלינו לחפש "אלול" של אדם בוגר, כזה שמתאים למצב בו אתה חי כיום. "אלול" של בחור שנמצא בישיבה חודש ימים ברצף, הוא לא "אלול" של אדם נשוי המגיע לביתו כל יום. "אלול" של מי שעובד במשך היום, הוא לא "אלול" של מי שנמצא רוב היום בבית המדרש.

אם כל אחד ינסה להתאים את ימי ה"אלול" שלו למצבו העכשווי, הוא לבטח ימצא את עצמו מחוזק מאד אחרי ימי חודש "אלול" מוכן ומזומן לימי הדין ולחג הסוכות. במקום להתגעגע לעבר, ולנסות לשחזר משהו שלא מתאים לגילך ומצבך תחפש את ה"אלול" שמתאים להאיר ולחזק את המקום בו אתה נמצא כעת, אתה בטוח תמצא את החיזוק המתאים. ותגיע מוכן מאד לימים הנוראים.

שלך

שלמה

SHLOMO.LIFSHTS@gmail.com

להתחיל מחדש

בסוף זה קרה. החופש הגדול, הגיע אל קו הסיום וכולנו מתאוששים לאט לאט בדרךנו אל השגרה הברוכה. חודש אלול, שנפתח השבוע חגיגי עם חזרת כלל הילדים אל מוסדות הלימוד, מספר לנו את סוד החזרה אל המקור, תוך התחדשות קבועה ובלתי פוסקת. כדי לחזור הביתה, ולהבין את כל מה שיש לו להציע לנו, אנחנו צריכים קצת להיות בחוץ, להתגעגע מרחוק, ולהבין. אחר כך אפשר לחזור לאותו המקום בדיוק, עם שינוי אווירה קלים, ולשוב ולהתחבר אל מעיין החיים ושמחת הדברים הפשוטים.

אנחנו ההורים, לא עולים כיתה השנה, אבל אם נאמץ את נקודת המבט הרעננה והמתחדשת, נוכל גם אנחנו לעלות כיתה בחיינו הפרטיים, ובחיי משפחתנו היקרה לנו מכל. הנה למשל, כשיצאנו לחופש, שמענו את הילדים אומרים: 'הלוואי שהיינו גרים כאן כל השנה...' ואולי גם במוחנו התגנבה המחשבה: 'איזה מקום נפלא לגור בו...' אבל בתוכנו ידענו את התשובה: 'אנחנו לא מוותרים על הבית שלנו, על מעלותיו וחסרונותיו...' זה המקום שלנו. הבית שלנו.

בין שלל מעגלי הזהות שסובבים אותנו ומרכיבים את התמהיל המדויק הזה שאהוב עלינו ונקרא 'בית' נמצאת הקהילה שלנו. האנשים שגרים שביבתנו, ואיתם נח לנו להתפלל, ללמוד ולעבוד את ה'. בהזדמנות חגיגית זו של התחלות חדשות, כדאי שנתחבר לקהילה משמעותית שתתרום לנו לחיבור חזק וטוב אל עצמנו, אל ביתנו ואל קהילתנו.

קריאה מהנה
המערכת

'חלקי' חלקך!

**בוגר ישיבה ועובד ?
גם לך מגיע 'אלול' ... !**

מנסיין -

בלי קהילת חברים משלך -

יהיה לך קשה לעשות את זה...

'חלקי בקהילתי' - בדיוק בשביל זה...

תורה. תפילה. קהילה. זהות.

כדי שגם לך יהיה חלק ב'אלול'..

להצטרפות: 02-6260115

חבר מהעבודה שואל

”
אין לנו חברה מהעבודה,
הם לא הסביבה הטבעית
שלנו ולא חברים שלנו

שאינם אנחנו לומדים דף יומי ואיתם אנחנו מתפללים בשבתות וחגים.

בעולם התעסוקה האנשים שאנחנו עובדים איתם הם לא "החברה" שלנו, אנחנו לא נצא איתם בערבים למסעדות, לא נבלה איתם בשבתות, וכנראה שגם לא נצא איתם לחופשה ביולי - אוגוסט.

סיטואציות אלו דורשות מאיתנו השתדלות והתבגרות חברתית - קבלת השונה, מציאת מכנים משותפים ובעיקר הצבת גבולות.

עקרונות אלו ימשיכו לקיים את הערכים שלנו מחוץ, ומאידך ישמרו על סביבת עבודה נעימה ומכבדת.

מה עם כל ההתחייבויות שלקחתי על עצמי בגלל שידעתי שזכיתי במשרה זו?? עם מי מתייעצים? עם מי מדברים??

אינני בא לפסוק פה הלכה כיצד יש לנהוג, כל אחד צריך לנהוג בנושא זה בשום שכל ולהתייעץ עם אוהביו ועם הרב הקרוב למקום מגוריו, אבל אולי יש לי איזו נקודה אחת שאוכל להאיר.

בכל פנייה בחיים שלנו החברה שלנו היו אלו שהסתובבנו איתם במרבית שעות היממה, החברים שלנו בחיידר או בבניין היו אלו שאיתם שיחקנו "מדרכות" או מחניים גם בשעות אחר הצהריים, החברים שחבשו איתנו את ספסל הלימודים בישיבה הקטנה - היו אלו שאיתם "שיחנשנו" עד השעות הקטנות של הלילה. חברי הועד שלנו בישיבה הגדולה היו בדיוק אותם האנשים שאיתם צעדנו את מסלול נחל יהודה בשיא החום. כנראה שאצל כל אחד ואחד זה כך גם בחיים הבוגרים. החברים שלנו הם אנשי הקהילה

לפני כמה שנים התחלתי עבודה חדשה, ביום הראשון לעבודה הכיר לי ראש הצוות את "בן זוגי", מתכנת תותח בן העלייה מבר"מ. הבחור שאמור להכיר לי את המוצר עליו אנו עובדים ואיתו אמשך ואעבוד בשנים הקרובות. לקראת אחה"צ הלכנו למטבח לתפוס איזה פת של בין הערביים אני הכנתי לי קפה והוא התעכב מהמקרר. התיישבנו ליד אחד השולחנות והמשכנו בשיחתנו, תוך כדי השיחה אני שם לב שהוא לוקח פרוסת לחם מורח עליה חמאה, על החמאה שם שיכבה יפה של גבינה צהובה ולתדהמתי הרבה מעל הגבינה הצהובה הוא שם ללא בושא חצי חבילה! של נקניק (ותאמינו לי שאני לא מגזים). הרגשתי שהשמים נופלים עלי, האם אוכל להמשיך לעבוד במקום זה? האם זה הבן אדם שאיתו ארצה לבלות שעות על גבי שעות בשנים הקרובות?! האם אוכל לוותר על משרה זו שכל כך חשקתי בה? האם עלי להניח מחר את מכתב ההתפטרות?

הרב יעקב בנישטי | קהילת 'עובדי השם' חלקי בקהילתי - נתיבות

יזמי חלקי כותבים

בכל שערך

יש מקום לכל הקהילות
ולכל הקבוצות כי זו הדרך
היחידה לבנות עם ישראל

קהילת "עובדי השם" בנתיבות, כחלק מתנועת 'חלקי בקהילתי' מבקשת לחדד את המסר הזה. זהותם של שבטי י-ה יצוקה בהררי קודש. הבסיס שלה הוא החיבור לתורה באמצעות אחד מהשבטים. יש את שבט לוי אבל לצידו יש את בני התורה שעמלים לפרנסתם ומשלימים את חלקם של השבטים האחרים בפאזל של עם ישראל

יש מקום לכל הקהילות ולכל הקבוצות כי זו הדרך היחידה לבניית עם ישראל. הכי חשובה תחושת החיבור לתורת ישראל דרך גדולי ישראל וכנראה השביל בו לבך לוקח אותך, הוא השביל של השבט שאתה מחובר אליו.

פשט הדברים, בתוך "עם ישראל" כל שבט קיבל תכונות ייחודיות, שבלעדיהן שלמות האומה חסרה. לכל שבט יש איזור מחיה, בו הוא נדרש להביא לידי ביטוי את מעלותיו ואת דרכו הייחודית בעבודת ה', כחלק משלמות האומה כולה.

זה פשר הציור 'איש על דגלו ואיש על מחנהו' והחלוקה לשבטים. הקב"ה לא רוצה רק שבט אחד, גם אם הוא שבט לוי. יש צורך בכל שבט וייעודו הייחודי. בדורנו, התבלבלו השבטים וכל משפחה מורכבת מכלל התכונות של שבטי ישראל. כולנו גדלנו בשאיפה להתחבר לשבט לוי, השבט המיוחד של לומדי התורה שהם גם מנהיגי העדה, אך שכחנו שיש עוד שבטים שבלעדיהם אין אומה, אין זהות, והפאזל לא שלם.

כאשר אנחנו לא בתוך שבט לוי, אנחנו חוששים לאבד את הזהות. התרגלנו שלהיות שבט לוי זה זהות הכל. אבל מכל הנה"ל, ברור שזה לא נכון. יש עוד שבטים שהם הכרחיים לא פחות.

הרש"ר הירש על הפסוק וְלֹא־תִסֵּב נַחֲלָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמָּוֶשָׁה אֶל־מָוֶשָׁה כִּי אִישׁ בְּנַחֲלָת מָוֶשָׁה אֲבֹתָיו יִדְּקֻוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִפְּרֵשׁ הַגְּבֻלָּת הַנִּישְׁוֹאִין הָאִמּוּרָה כֹּאן, בנוגע לבנות היורשות נחלה, וכי' שהתורה מייחסת ערך גדול לשמירת גבולות השבטים ולישיבת כל שבט בתחום נחלתו. דבר זה מקדם את קיומו של הייעוד האחד המשותף לכל האומה בכל סוגי התכונות הייחודיות לכל שבט ושבט, ולשם כך יש לאפשר לכל שבט להתפתח כראוי בתחום נחלתו.

התורה קובעת כי נחלת הבנות היורשות לא תעבור לשבט אחר היות וכל שבט צריך את האזור שלו כדי להתפתח ולהשלים את ייעודו בתוך הפאזל השלם של עם ישראל

בפרשת וישלח, על הפסוק גוי וקהל גוים, הוא מוסיף ומבאר: "האומה שתצא ממך, עליה להיות יחידה אחת כלפי חוץ, ויסודות רבים המאוחדים לאחד כלפי פנים על כל שבט לייצג תכונה לאומית מיוחדת ולהיות כביכול אומה קטנה בפני עצמה..."

אלול בא

בעז"ה. הרצאות ייחודיות וסדנאות עבודה עצמית, לצד מסעות סליחות וכנס חזון לחברי הקהילה. כולנו מקווים לעבור את חודש אלול בהתעלות וקרבת ה' תוך שיתוף פעולה של יראי ה' הנדברים איש אל רעהו, ובזכות כך נזכה כי יקשב ה' וישמע, וניכתב לפניו בספר החיים.

המשותפת לכל חברי הקהילות. בכל קהילה מתאימים האחראים את הפעילות לסגנון הייחודי של הקהילה המקומית, בכדי לתת מענה לכל ציבור כנגד רוחו.

מחלקת התוכן של התנועה, שוקדת בשבועות האחרונים, על הכנת תוכניות לחודש אלול, ולימים הנוראים שיבואו אחריו

בכל קהילות 'חלקי', עובדים היוזמים וראשי הקהילות במרץ רב להוציא אל הפועל שלל תוכניות ייחודיות לחודש הרחמים והסליחות. ההתעוררות הטבעית של כל יהודי בימים אלו, והרצון העז להתקרב, להתחזק, ולהתכונן כראוי לקראת ימי המשפט, מתנקזים אל החיבור הקהילתי ועבודת ה'

חלקי בקהילות

אלול

איך אתה הולך להתחיל את האלול שלך?
ב"ה עבודה יש...
וקביעת עיתים לתורה?

**בוגר עולם הישיבות - עובד?
הצטרף עוד היום
לאחר מסנני הכוללים
של "עובדי השם" - חלקי בקהילות נתיבות
בהנחת המרא דאתרא הרב פנחס כהן שליט"א**

סניף 1
בית"ל לב דוד
רחוב נחשול 4
ערבות בשעה 21:00
050-5553353

סניף 2
בית"ל מקוות אהרון בנימין
אור ליל 6 חנוכה
שעה 19:45 שיעור תרי"ד וערבית
בשעה 21:00 סדר באווירה ישיבתית
053-4226475

כבוד עשיר

המנחה: אלוהים - נגד כל שחללו

חלקי בקהילות

ב-א' אלול בני היקר הולך לת"ת להתעלות בתורה ומה איתך?

**זה הזמן להצטרף לכולל "עמלינו בתורה"
שע"י חלקי בקהילות במגוון נושאים**

19:45-20:45 שיעור תרי"ד
21:00-22:00 סדר ערב באווירה ישיבתית

הרב שמואל אוחנה מנהל הכולל 053-3144915
הרב מוטי אביטן אחראי כולל 050-9741405 (011 צאפא)

**ז.מ.ל.
א.ל.ל.**

מסורת לימוד פ.ד.ה.ר.ב. חזקיהו
את החבר הנקי והטהור ב.ד.ר. הלימוד
הוא חובתו של כל יהודי.
ולשם מנהל הלימוד ש"ל הנבחר

**ביום חמישי
ב' באיול 20:30**

כבוד ליל שיש ויחבר
במשך שיעור שיעור מנחת חנוכה
עם נשיא ארגון "חלקי בקהילות"
הרב ד"ר צבי גרינבוים שליט"א

במחנות:
20:30 מנחת ליל שיש ויחבר
21:00 לימוד פ.ד.ה.ר.ב.
22:30 מנחת ערבית

ס.ד.ר.י.ב.
קובעים עת לחורב

את המסורת "שורש חל"ל" וזו המסורת 44 שנים
עומדת לנו כמנון מנחת חנוכה ב.ד.ר.ב.
Sedereer.kar@gmail.com

חלקי בקהילות

דף חיים | סיפורים | מברורים | חפצים | ציון

עם מקדשי שביעי

בעידוד תנועת 'חלקי בקהילות' ראה אור הספר הנפלא 'עם מקדשי שביעי' על הלכות שבת, מאת הרב מנחם אקרמן שליט"א.

הלכות שבת מקיפות את יום השבת כולו, ופעמים רבות אנו נתקלים בשאלה מעשית, אשר אין באפשרותנו ללמוד את הסוגיא כדבעי, בכדי לדעת את הדרך בה נלך. הרב המחבר תמצת את הלכות שבת בצורה ברורה ומסודרת, והן מובאות כסדרן בצורה נעימה ללימוד. הספר מעוצב בטוב טעם ומומלץ ללימוד בו בשולחן שבת עם האשה והילדים.

מספר קהילות 'חלקי' אימצו את הספר 'עם מקדשי שביעי' ללימוד משותף קבוע, אחת לשבוע. בכדי לרכוש ידיעה מעשית בהלכות שבת המצויות.

ניתן להשיג את הספר ברשתות הספרים 'יפה נוף' ו'אור החיים'.

בוגר ישיבה, יש לך כבר קהילה משלך??

'חלקי בקהילות' 02-6260115

להתפלל במילים שלי

מה יותר טוב מאשר לדבר
את מה שהלב מרגיש
עכשיו?

שכתבו אנשי כנסת הגדולה.
לסיכום

יש מספיק זמנים ביום, בהם תוכלי להתפלל בשפה שלך. ובזמני התפילה שלימדו אותנו חכמים, אם תוסיפי בצורה ההלכתית הנכונה, יתכן ותרוויחי פעמיים. פעם אחת, את השפה שלך, ופעם נוספת, אולי יאירו בך מחדש דברי אנשי כנסת הגדולה

תקובל תפילתך ברצון

מעוניינת לשלוח שאלה לרב, כתבי

למייל hazchutleyahadut@gmail.com

לירישום קבלת כל תכני הזכות ליהדות הרשמי כאן:

<https://lp.smoove.io/ozk7?cs=chelki>

איני פוסק הלכות, ולכן לפני שתבצעי את ההצעה תשאלי רב, אבל זה הכיוון. בשלש ברכות ראשונות ובשלש ברכות אחרונות, לא ניתן להוסיף דבר. אבל בשלש עשרה הברכות האמצעיות שהן בגדול ברכות הבקשה - בהחלט ניתן.

לכל ברכה יש נושא, אז במידה ויש לך בקשה אישית המתאימה לנושא, כמו רפואה לאדם ספציפי (רפאנו) צורך בהצלחה בעסק (ברך עלינו) בקשת סליחה על מעשה מסוים (סלח לנו) או רצון להבין משהו בצורה יותר עמוקה (אתה חונן) תתפללי על הדבר בשפה שלך בתוך הברכה המתאימה.

אלא ששם זה צריך להיות קצר ומסוגנן, ואם יש דבר שאת רוצה להתפלל עליו ואין עליו ברכה ספציפית. לדוגמה, את רוצה שהקשר עם ההורים שלך יהיה יותר נעים וחלק, איפה תתפללי על זה? לשם כך יש לנו את ברכת שמע קולנו.

ואם את רוצה להשתפך ולבקש הרבה ללא הגבלה? גם לכך יש מקום - לאחר יהיו לרצון, לפני עקירת הרגליים. ולמה זה כזה רעיון? כי לפעמים כשאת משלבת את הבקשות שלך בברכות הקיימות את פתאום שמה לב למה

בהמשך לשאלות על התפילה, קשה לי מאוד להתפלל מתוך טקסט כתוב. מעדיפה את התפילה במילים שלי מהלב ומרגישה ככה קשר הרבה יותר עמוק. אני יודעת שאנשי כנסת הגדולה לא סתם תיקנו לנו את הנוסח ושהכל כלול בתוכו. אבל מה לעשות שאני מצליחה להתחבר הרבה יותר למילים שלי?

(שאלה של 'מתפללת מהלב' בת 21)

שלום וברכה

העובדה שאת מתחברת יותר דרך המילים שלך היא הגיונית וטבעית. הרי במילים שלך, את מבטאת את רחשי הלב העכשוויים, ומה יותר טוב מאשר לדבר מתוך מה שהלב מרגיש עכשיו?

אז יש לי רעיון. תשתמשי בזה...

תתפללי במילים שלך ועל הדברים שאת רוצה להתפלל, אבל תעשי את זה בתוך המסגרת. הגמרא מלמדת אותנו שלמרות שאנשי כנסת הגדולה תיקנו לנו נוסח קבוע, יש מקום להוסיף גם את הדברים שלנו. זה צריך אמנם לעמוד במסגרות ההלכתיות אבל זה נותן המון.

קוראים כותבים

י.ו. אחד מקוראי העלון, משתף בסיפור אישי, ורעיון מעשי

הפקק שהשתחרר

כשאני נוסע לעבודתי באור יהודה, אני מעדיף לצאת מוקדם מאוד, כדי לא להיתקע בפקקים. בוקר אחד, נקלעתי לפקק למרות השעה המוקדמת, השעון רץ קדימה, ואני מבין שכנראה אאחר לתפילה. השעון מתקדם עוד, וכבר אין ברירה - אצטרך להתפלל במניין של 7 (במקום 6:05) וגם זו תחזית אופטימית מידי, כי השעון ממשיך לתקתק וגם למניין הזה אאחר. באפליקציה מצאתי מניין ב7:30

הגעתי למקום ב7:20, האדם היחיד שראיתי אישר שיש כאן מניין בעוד 10 דקות. אני "על קוצים", אבל אין ברירה, אאחכ... ב7:30 יש כבר 3 או 4 אנשים. מתברר ב7:30 מתחילים קרבנות, ואילו אני חשבת/ רציתי/ ייחלתי/ קייתי וציפיתי שיתחילו "הודו" / "מזמור שיר"...

סוף סוף מתחילים תפילה, אבל זה בית כנסת ספרדי ויש להם את הזמן להתפלל בנחת (אשריהם ואשרי חלקם!)... הם מתפללים ואני (כמעט) רק מסתכל על השעון. 2 משימות לא

• ה' יודע מה טוב בשבילי, והוא בכל מקרה יעשה מה שהכי טוב בשבילי, אז מה התפילה תעזור?

• למה להתפלל 3 פעמים ביום? לא מספיק תפילה אחת?

• למה להתפלל אם ה' יודע מראש מה אני אנדי?

והתשובה: מטרת התפילה היא לא בשביל השם, והיא גם לא דווקא בשביל שיתקיים הדבר שעבורו התפללתי. מטרת התפילה היא כדי שנדע ונפנים שאנחנו זקוקים לו יתברך. אם אני מבקש ממנו, סימן שאני צריך אותו! וכדי להחדיר את זה לבני אנוש, צריך לחזור על זה שוב ושוב. אם אדם מתפלל מתוך הכוונה הזו - הוא השיג את המטרה של התפילה

< מוזמנים גם אתם לכתוב לנו ולשתף בהרהור, סיפור, או רעיון שיעשירו את קוראי העלון
helkioffice@gmail.com

פשוטות חיכו לי וכנראה שאצטרך די הרבה זמן כדי לפתור אותן - ספק אם אצליח לסיים היום אחת מהן. מחזיק את עצמי בכח לא לסיים בקצב שלי ולעוף למשרד... והנה הרגע המיוחל, סיימו "קדושה דסידרא" ואפילו לפי המשנה ברורה מותר בשלב הזה לקפל תפילין וללכת.

אבל אז אני נזכר שאח שלי אמר לי פעם בשם הרב אייל עמרמי שליט"א, שלפעמים מותר לאדם לצאת מבית הכנסת באמצע התפילה - אבל שידע שהוא לא ירוויח מזה! החזקתי את עצמי עד שנגמר הקדיש שבסוף התפילה. כשהגעתי למשרד, ראיתי סייעתא דשמיא לא רגילה. ובאותו יום סיימתי את 2 המשימות!

סיפור דומה קרה לי לפחות עוד פעם אחת זה המקום להזכיר את מה ששמעתי מהרב שלי בשיבת גבעת שאול - הרב ישראל קרלינסקי שליט"א - על נושא התפילה. הוא שאל כמה שאלות:

• ה' יכול לעשות הכל, אז למה להתפלל?

אלול בתלת מימד

**האם אנחנו טובים יותר
היום משהיינו לפני כמה
חודשים? לפני שנה? זה
המבט שקובע**

שנה? זהו המבט הנכון.

כשנכנסים לישיבה, אמר לי לפני הרבה שנים החברותא המבוגר שלי, אברך מאיר פנים כמו בסיפורים, צריכים לקחת אוויר ולהכניס את הראש לתוך המים. לשחות ולהתקדם בכל הכח, לחתור קדימה ולא לעצור. רק אחרי פרק זמן, אפשר להוציא את הראש, ולהסתכל אחורה.

אל אלול של הישיבה, כבר לא נחזור, והנוסטלגיה של 'מי יתני ירחי קדם' בוערת בלב, והורסת את הבריאות. אבל אולי לתקופה קצרה, אצליח לצלול פנימה, לנסות להתקדם בכל הכח, ולהרים את הראש לשעה של קורת רוח, שעה של תשובה ומעשים טובים בעולם הזה.

udbeny@gmail.com

דרך שלשה מבטים. מחוג השניות - הוא ההתקדמות הבולטת לעין, לא צריך להתאמץ ולהתבונן, הכל ברור ונוכח. אלא שהוא מייצג את יחידת הזמן הקטנה ביותר אותה אנחנו סופרים. הייצר הרע, מושך אותנו להסתכל כל הזמן על מחוג השניות: הנה נפלת, הנה נכשלת. מה עשית היום? לא הרבה. רואה, זה מה שאתה שווה. אמנם יש מקום גם למבט הזה - "לְרַגְעִים תִּבְחַנְנוּ" ואנחנו נדרשים להיות ערניים ולבדוק כל הזמן את עצמנו ואת ההתנהלות השגרתית שלנו. אבל זה לא המבט הקובע.

אחרי מחוג השעות, קשה מאוד לעקוב. התזוזה שלו - בלתי נראית. אבל הוא מייצג את יחידת הזמן הכי ארוכה בשעון, ולכן ההתקדמות שלו היא הכי משמעותית. אם אנחנו רוצים להתבונן במבט נכון יותר, אנחנו צריכים לאמץ נקודת מבט של מחוג שעות. לא לבדוק ולמשמש כל רגע בכיסנו, לראות כמה הרווחנו, כמה התעלינו, אלא להסתכל בפרספקטיבה של זמן. האם אנחנו טובים יותר היום משהיינו לפני כמה חודשים? לפני

מבין כל אירועי עולם הישיבות, פתיחת זמן אלול, היא בטח האירוע המרגש מכולם. תיאורים נוראי הוד, פזורים מלוא האופק, הושט יד וקרא. החל מסופר 'המליץ' דרך מאמר מערכת בית ד נאמן, ועד פוסט מרגש של אמא בקבוצת 'אימהות מרגשות - מתרגשות'. נערים ומזודות, דמעות וממחטות, מיטב בנינו יוצאים ללמוד תורה, 'מוחזר אוגוסט' שלנו, באמת כבוד.

בשעון הישיבה הייחודי, בו הזמן מתקיים במימד אחר, יש שלושה מחוגים. זמן חורף ארוך וכבד, זמן קיץ עמוס ומהביל, זמן אלול שקופץ לביקור קצר, מסעיר ומעורר של רגשות. גם בשעון שלנו יש שלשה מחוגים, מחוג של שעות ארוכות, את התזוזה שלו אי אפשר לזהות. מחוג של דקות קצובות, שזו לאיטו ממש, ורק אם מאמצים את המבט אפשר לזהות את התזוזה שלו. ומחוג של שניות קצרות, תזזיתי וקופצני, שלא עוצר לרגע. כל שניים הוא ז.

כך ממש נראה גם שעון חיינו, היה אומר ראש הישיבה זצ"ל. אפשר להסתכל עליו

חלקי בארץ החיים

ברוך יערי

**דרך הוא בהולך
ללמוד, שנעשה
אדם גדול...**

(בתובות סג: תוד"ה אדעתא)

ראש חודש אלול. הכניסה לעיר.
ירושלים

חלקי בקהילת

בית חורני - חבורת לבוגרי ישיבת עובדים - לאורם של גדולי החברה

חלקי בקהילת: רחוב קהתי 14 ירושלים

מרכז מידע ארצי:

chelki.co.il | helkioffice@gmail.com | 02-6260115

מו"ל: חלקי בקהילת - יזמות קהילתית תורנית.

מייסד: הרב"ג ברוך צבי גרינבוים **עורר:** אהוד בן יהודה

כותבים קבועים:

הרב אפרים קרלינסקי, הרב ברוך לב, הרב דב הבלין, הרב שלמה ליפשיץ
הרב משה שמעון אופן, הרב זאב קצנלבון, ברוך יערי

עיצוב גרפי: נימיק פרסום | עיצוב גרפי: אפרת 050-6604987

כשיש לי קהילה - אני מחובר:

- למניין קבוע משלי בחול ובשבת.
- למקום תפילה אהוב בראש השנה וביום כיפור.
- לשיעורי תורה שמתאימים לי.
- לחברותא כלבבי.
- לליל שישי של חלקי' שמכין לי את השבת.
- לחיזוק קבוצתי עם חברים שעושים לי טוב.
- לקשר אישי עם רב שמדבר אלי.
- לשיעור הכנה' שעוזר לי לקראת ימים נוראים.
- להרצאת חיזוק לאשתי, שגם היא תרגיש 'אלול'.
- לילדים שלי יש מקום בבית כנסת.
- יש לי שמחת בית השואבה 'משלנו'.
- בשמחת תורה יש לי עם מי לרקוד.

'אלול בקהילתי' האלול שלי

'חלקי בקהילתי' - מרגיש לי בית..

להצטרפות לקהילת 'חלקי' במקום מגוריך: 02-6260115

חלקי בקהילתי

אליך, אשת בוגר הישיבה שיצא אל עולם המעשה.

אם גם את מרגישה צורך בגיבוש חברתי והעצמה תורנית - בתוך מסגרת קהילות 'חלקי' לבוגרי ישיבות עובדים בכל רחבי הארץ - מקומך איתנו.

ארגון 'נשות חלקי' פועל כחלק מתנועת 'חלקי בקהילתי' ופונה לנשות חברי הקהילות ברחבי הארץ, במטרה ליצור גם עבורן פעילות מגבשת, מעצימה ומחברת.

גם לך מגיע להרגיש 'אלול'..
גם לך מגיע חלק ב'חלקי'..

להצטרפות:

02-6260115